

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/511/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513212279
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1513212279.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek JUDr. Dariny Kuchtovej a Mgr. Barbory Bartekovej, v právnej veci žalobcu: W. I. T., nar.: XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, proti žalovanému: PB KREDIT, s.r.o., IČO: 36803642, so sídlom Šancová 104, Bratislava, o vydanie hnuteľných vecí, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave č. k. 6C/148/2013 - 267 zo dňa 01.06.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave č. k. 6C/148/2013 - 267 zo dňa 01.06.2015 potvrdzuje.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu vo veci a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 11.04.2013 domáhala, aby súd žalovanému uložil povinnosť vydať jej hnuteľné veci, ktoré sa nachádzajú v byte č.XX, na 4. poschodí v J. na J. ulici č.X (ďalej len „Byt“), a ktoré jej žalovaný odmieta vydať. Súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa spolu s manželom boli bezpodieloví spoluvlastníci bytu, ktorý bol v exekučnom konaní predaný na dražbe. Vlastníkom bytu sa stal I. J. a previedol ho na spoločnosť METALCONSTRUCT, s.r.o., ktorá ho následne previedla na spoločnosť PB KREDIT, s.r.o., (žalovaný) a jej štatutárnym zástupcom je I. J.. Tieto prevody boli uskutočnené v priebehu súdneho konania. Žalobkyňa uviedla, že má vedomosť o tom, že Byt žalovaný prenajíma tretím osobám a nachádzajú sa v ňom veci, ktorých vydania sa domáha, ale žalovaný jej ich odmieta vydať. Tieto sú užívané tretími osobami a sú poškodzované. Je pravdou, že napriek tomu, že Byt bol predaný v dražbe, ona v Byte spolu s rodinou naďalej bývala. V roku 2013, keď sa vrátila z dovolenky, už bol Byt obsadený a bol vymenený zámok. Žalovaný podal voči nej a jej manželovi žalobu o vypratanie bytu a od roku 2010 prebieha v tomto konaní exekúcia na Okresnom súde Bratislava V. Voči jej manželovi bola exekúcia zo zákona zastavená, nakoľko bol voči nemu vyhlásený konkurz. Žalobkyňa dvakrát požiadala o zastavenie exekúcie, napriek tomu sa vo veci nekoná. Veci z bytu nevypratala preto, že je presvedčená o tom, že exekučný titul, na základe ktorého bol byt vydražený, je protizákonný a bol vydaný orgánom verejnej moci, ktorý na to nemá právomoc. Vtedy prebiehalo konanie na Okresnom súde Bratislava V na návrh žalobkyne a jej manžela o určenie vlastníctva k predmetnému bytu, a to v konaní sp. zn. 49C 76/2014.

3. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. On Byt vydražil v roku 2005 ako fyzická osoba a 8 rokov sa márne snažil o vypratanie žalobkyne a jej manžela. V Byte bývali a neplatili okrem elektriky nič. Žalovaný ako majiteľ bytu sa do neho nemohol dostať a realizovať svoje vlastnícke právo. Musel platiť za služby

a za všetky poplatky spojené s užívaním bytu. Následne sa musel súdiť so žalobkyňou a jej manželom o vydanie bezdôvodného obohatenia. Momentálne disponuje exekučnými titulmi na zaplatenie okolo 5.000,- Eur. Žalobkyňa dostatočným spôsobom ani nepreukázala vlastníctvo vecí, ktorých vydania sa domáha. V súčasnosti prebieha exekúcia na vypratanie bytu a exekútor nemohol vo veci konať, pretože žalobkyňa neustále dávala žiadosti na odklad exekúcie. Veci jej dobrovoľne nevydal z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala kto je ich vlastníkom. Aj keby vlastníctvo preukázala, aj tak by mal exekútor zabaviť a použiť na výkon exekúcie.

4. Súd prvej inštancie vykonal ohliadku Bytu, na ktorej sa zúčastnili strany sporu a ohliadkou zistil, že veci, ktoré žalobkyňa špecifikovala, sa v byte nachádzajú. Vlastníctvo hnutelných vecí, ktorých vydania sa domáhala preukázala kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi ňou a JUDr. K. G. - správcom konkurznej podstaty úpadcu S. T. (manžela žalobkyne) zo dňa 27.10.2014. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 14C/221/2004, bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a jej manžela, a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2004. Z čestného prehlásenia C. K. T. zo dňa 29.11.2013 vyplýva, že žalobkyne darovala časť hnutelných vecí, ktorých vydania sa žalobkyňa domáha. Byt vydražil právny predchodca žalovaného a príklepom na dražbe sa stal vlastníkom Bytu. Žalobkyňa so svojou rodinou zostala bývať v byte a tento odmietala vypratať. V roku 2013 podľa vyjadrenia žalovaného začala žalobkyňa byt prenajímať a to napriek tomu, že nebola jeho vlastníčkou. Zžívanie Bytu a za služby však neplatila, a bezdôvodne sa obohacovala. Momentálne dlhuje žalovanému, resp. jeho právnenému predchodcovi sumu okolo 5.000,- Eur titulom bezdôvodného obohatenia. Vzťahy strán sporu sú riešené aj orgánmi činnými v trestnom konaní z dôvodu trestného oznámenia. Súd prvej inštancie zistil, že na súde prvej inštancie prebieha exekučné konanie sp. zn. 36 Er 6647/2010 o vypratanie bytu, kde sa v tej dobe konalo o zámene účastníkov na strane oprávneného. Konanie doposiaľ nebolo skončené pre rôzne prekážky procesného charakteru a z dôvodu rozhodovania o návrhoch žalobkyne na zastavenie exekúcie. Žalobkyňa dôvodila tiež tým, že podala žalobu na určenie vlastníctva k Bytu, nakoľko sa stále cíti byť jeho vlastníčkou. Konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 49C/76/2014, avšak vtedy nebolo konanie právoplatne skončené, a preto bolo potrebné rešpektovať vtedajší právny stav, z ktorého vyplývalo, že vlastníkom bytu je žalovaný.

5. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobkyne bola prvoinštančným súdom (v konaní sp. zn. 9C/533/2005) právoplatne uložená povinnosť vypratať Byt, čo doposiaľ neurobila, a to aj napriek tomu, že žalovaný (alebo jeho právny predchodca) ju na vypratanie niekoľkokrát vyzývali. Svedčia o tom aj doklady a výzvy založené v súdnom spise, a tiež sa viedlo exekučné konanie o vypratanie bytu. Existuje teda právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, že žalobkyňa je povinná Byt vypratať. Žalobkyňa v exekučnom konaní robila obštrukcie, keď nedôvodne podávala návrhy na odklad exekúcie a zastavenie exekúcie. Za daného stavu súd prvej inštancie nemohol žalobkyne (ako vlastníčke hnutelných vecí) poskytnúť právnu ochranu, keďže sama sa správala v rozpore s dobrými mravmi. Keby žalobkyňa rešpektovala súdne rozhodnutie na vypratanie bytu, či už dobrovoľne alebo v exekučnom konaní, nevznikla by jej potreba sa domáhať vydania vecí súdnou cestou. Podľa názoru súdu pokiaľ žalobkyňa žiadala súdnu ochranu, tak by mala v tej istej veci preukázať dostatočné právne vedomie a rešpektovať iné súdne rozhodnutia, v ktorých je povinnou osobou. Súdu prvej inštancie sa javilo nelogické správanie sa žalobkyne, keď v jednom konaní, kde je povinnou osobou odmieta byť vypratať, a v druhom konaní sa domáha vydania hnutelných vecí nachádzajúcich sa v tom istom byte. Preto žalobu zamietol. O náhrade trov konania žalovaného, aj v späťvzatej časti návrhu, súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto by mal právo na náhradu trov konania v plnej výške. Keďže však žalovanému žiadne trovy nevznikli a ani si žiadne neuplatnil, súd prvej inštancie mu náhradu trov konania nepriznal.

6. Rozsudok napadla v zákonnej lehote odvolaním žalobkyňa, podaním doručeným súdu dňa 24.07.2015, ktoré bolo následne doplnené dňa 27.07.2015. Namietla, že W. J. bez jej súhlasu a proti jej vôli prenajal predmetný byt dvom nájomníckam - C. G. a S. Y. od 1.2.2013. Z predloženej nájomnej zmluvy sa dozvedela, že od 1.6.2013 byt prenajíma spoločnosť PB Kredit s.r.o., ktorá vtom čase nebola vlastníkom nehnuteľnosti. Nájomníčky potvrdili, že byt im W. J. prenajal zariadený, od februára do mája 2013 bývali v byte bezodplatne, a od júna 2013 do apríla 2015 platili žalovanému mesačne nájomné 600,- EUR. Tiež potvrdili, že W. J. im dovolil používať zariadenie bytu. Jediným dôvodom, ktorým súd prvej inštancie odôvodnil zamietnutie žaloby, je skutočnosť, že sa žalobkyňa z bytu nevystahovala dobrovoľne na základe rozsudku sp. zn. 9C/533/2005, ani v exekučnom konaní. S vyjadrením súdu prvej inštancie žalobkyňa nesúhlasí. V exekúcii využila svoje právo podania námietok a návrhu na odklad

exekúcie. Návrh na odklad exekúcie žalobkyňa zdôvodnila prebiehajúcim súdnym konaním pod sp. zn. 15C/75/2012. V tomto konaní žalobkyňa spochybnila platnosť exekučnej dražby, ktorá bola vykonaná na základe exekučného titulu vydaného orgánom verejnej moci, ktorý na to nemal právomoc. Vzhľadom na procesné pochybenie žalobu vzala späť a podala novú žalobu, ktorá je vedená na OS BA V pod sp. zn. 49C/76/2014. Žalobkyňa je názoru, že už v čase prvého pojednávania dňa 6.10.2013 nebol pôvodne žalovaný Ing. J. aktívne legitimovaný v exekučnom konaní o vypratanie nehnuteľnosti pod. č. EX/2141/2010, pretože uvedený Byt dňa 16.8.2013 predal spoločnosti Metalconstruct, s.r.o., ktorá sa po zápise do katastra nehnuteľnosti dňa 30.9.2013 na návrh žalobkyne stala účastníkom konania. Ing. J. si však nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu pre oprávneného a nezaslal súdnemu exekútorovi oznámenie o postúpení pohľadávky, pričom jeho povinnosťou bolo takúto zmenu oznámiť exekútorovi do 14 dní od uzatvorenia kúpnej zmluvy. W. J. potvrdil, že v čase podpisu kúpnej zmluvy bol predmetný byt zariadený. Spoločnosť Metalconstruct, s.r.o., predala Byt obratom súčasnému vlastníkovi PB KREDIT, s.r.o., dňa 15.11.2013. Návrh na zmenu na strane oprávneného zaslal Ing. Blaško súdnemu exekútorovi až 25.6.2014, a exekútor postúpil žiadosť na OS BA V dňa 8.8.2014. Dňa 14.7.2015 si žalobkyňa prevzala uznesenie sp. zn. 36Er/6647/2010, ktorým súd zamietol návrh na zmenu oprávneného z dôvodu nesplnenia procesných podmienok. Z uvedeného vyplýva, že počas celého súdneho konania sp. zn. 6C/148/2013, neboli Ing. J., Metalconstruct, s.r.o., ani PB Kredit, s.r.o., aktívne legitimovaní v exekučnom konaní č. EX/141/2010, a preto exekútor nemohol v exekúcií pokračovať. Žalobkyňa žiadala exekútora o vyjadrenie ako sa bude v exekúcii ďalej pokračovať. Exekútor JUDr. Šupa jej na žiadnu výzvu neodpovedal, preto nesúhlasí s konštatovaním súdu prvej inštancie, že postup žalobkyne je „nelogický“, pretože sa domáha súdnou cestou o vydanie veci a v druhom konaní odmieta vypratanie z bytu. Vypratanie nehnuteľnosti bolo vedené proti žalobkyňi a jej manželovi, pričom majú rozdelené BSM od roku 2005. Vypratanie nehnuteľnosti sa týka kompletne celého zariadenia bytu, a žalobkyňa v žalobe žiadala vydať len časť zariadenia, ktoré chcela ochrániť pred jeho poškodením, resp. stratou. Naopak žalovaný konal protizákonne, keď nerešpektoval právoplatné predbežné opatrenie o zákaze prenajímať a akýmkoľvek spôsobom nakladať so zariadením bytu, ktoré je predmetom tejto žaloby. V konaní bolo dokázané, že žalobkyňa je vlastníčkou predmetných vecí, a dôkazom čoho je aj vydanie predbežného oparenia sp. zn. 6C/148/2014, ktorým súd prvej inštancie zakázal žalovanému s vecami manipulovať a poškodzovať ich. Súd prvej inštancie vydal predbežné opatrenie z dôvodu predložených dôkazov, z ktorých vyplynulo, že Ing. J. v rozpore so zákonom vypratával Byt. Konateľ spoločnosti PB Kredit, s.r.o., Ing. Blaško ku dňu vyhlásenia rozsudku 1.6.2015 odmietal žalobkyňi veci vydať. V čase vyhlásenia rozsudku až doteraz existuje naliehavý právny záujem na vydanie vecí. Žalobkyňa sa domnieva, že boli splnené všetky podmienky § 126 ods. 1 OZ na vydanie vecí. Je toho názoru, že súd prvej inštancie jej odňal možnosť konať pred súdom a právo na spravodlivý proces, nakoľko napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie trpí vážnymi nedostatkami odôvodnenia rozhodnutia čo do skutkového a právneho posúdenia vecí, ako aj jeho jednoznačnej zrozumiteľnosti a preskúmateľnosti. Súd prvej inštancie sa správne nevysporiadal s exekúciou na vypratanie bytu, vychádzal výlučne z rozsudku sp. zn. 9C/533/2005 a z exekučného konania č. EX/2141/2010 (36Er/6647/2010), pričom exekúcia sa stala neúčinnou nekonaním oprávneného a jeho predchodcov a nie konaním žalobkyne. Nevypratanie sa z bytu v čase pred podaním žaloby o vydanie vecí bolo hlavným dôvodom zamietnutia žaloby sp. zn. 6C/148/2013. Súd prvej inštancie zamietnutím žaloby konal v rozpore s § 205 OSP ods. 1 písm. d), e), f). Žalobkyňa preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vydal rozhodnutie, ktorým žalobe vyhovie v plnom rozsahu.

7. Súd prvej inštancie doručil odvolanie žalobkyne dňa 09.09.2015 žalovanému, ktorý sa k nemu nevyjadril. Vec bola predložená na odvolacie konanie dňa 13.10.2015.

8. V priebehu odvolacieho konania vstúpil do platnosti zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, účinný od 1.7.2016, (ďalej len CSP). Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Krajský súd preto prejednal odvolanie žalobkyne ako súd odvolací podľa § 34 CSP, v napadnutom rozsahu podľa § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP.

9. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, obsahu súdneho spisu a odvolacích námietok žalobkyne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil

skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, riadne a zrozumiteľne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty procesných strán, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil. Možno preto konštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je odôvodnené v súlade s § 220 ods. 2 CSP, a jeho skutkové aj právne závery sú správne.

10. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 1,2, CSP) a v kontexte odvolacích námietok žalobkyne považuje za potrebné vo veci zdôrazniť len nasledovné:

Žaloba na vydanie veci (vindikačná, resp. reivindikačná žaloba) je žaloba, ktorou sa vlastník hmotnej veci (či už ide o osobu fyzickú, alebo právnickú) domáha ochrany proti tomu, kto mu ju neprávnom, t. j. bez právneho dôvodu zadržíava, zbavuje tak vlastníka možnosti výkonu vlastníckeho práva a zároveň mu odmieta vec vydať. Pre vindikačnú žalobu vo všeobecnosti platí, že sa ňou vlastník veci domáha od toho, kto túto vec neoprávnene zadržíava, aby mu ju vydal do jeho (vlastníckej) moci. Jednou zo základných podmienok úspešnosti vindikačnej žaloby je, že vec sa nenachádza vo faktickej moci vlastníka, ale v moci inej osoby, ktorá predmetnú vec odmieta vydať (bráni vlastníkovi vo výkone jeho vlastníckeho práva podľa § 123 OZ). Z obsahu spisu vyplýva, že W.. I. J. sa stal vydražiteľom Bytu na dražbe konanej súdnou exekútkou JUDr. Andreou Farkašovou, dňa 23.03.2005, a vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti nadobudol uznesením Okresného súdu Bratislava V o schválení príklepu sp. zn. 37ErNr/377/2003 zo dňa 19.08.2005. Upovedomením o začatí exekúcie č. EX 2141/2010-4 bolo pôvodným vlastníkom bytu (žalobkyni a jej manželovi) oznámené začatie exekučného konania (dňa 22.10.2010), vypratáním bytu. Listom zo dňa 23.01.2013 prevzatým dňa 11.02.2013 bola žalobkyňa vyzvaná na sprístupnenie bytu a upozornená na vykonanie opráv a úprav bytu, v rámci ktorých bola v záujme predchádzania vzniku škody na jej majetku vyzvaná na odstránenie akýchkoľvek jej vecí z Bytu. Dňa 09.06.2014 sa v Byte uskutočnila obhliadka hnuiteľných vecí, za prítomnosti konajúceho sudcu, asistentky senátu, žalobkyne a žalovaného, na ktorého bol byt prevedený. Žalobkyňa napriek súhlasnému postojú žalovaného, si odmietla veci z Bytu odniesť, čo odôvodnila tým, že niektoré veci sú vo výlučnom vlastníctve jej manžela, ktorý je ako fyzická osoba v konkurze a teda nemôže s nimi disponovať. Za týchto okolností je správny záver súdu prvej inštancie, že zo strany žalobkyne išlo o obštrukčné správanie, a ak by žalobkyňa rešpektovala súdne rozhodnutie na vypratanie bytu a byt vypratala či už dobrovoľne alebo v exekučnom konaní, nevznikla by potreba domáhať vydania vecí súdnou cestou. Už zo samotnej podstaty reivindikačnej žaloby vyplýva, že jednou z jej podmienok je vlastníctvo žalobcu k veci nachádzajúcej sa vo faktickej moci inej osoby, ktorá predmetnú vec odmieta vydať (t.j. bráni vlastníkovi vo výkone jeho vlastníckeho práva podľa § 123 OZ). V danej veci však žalovaný preukázateľne podnikol viacero krokov, ktorými žalobkyňu vyzval na prevzatie jej vecí, a bola to práve ona, ktorá ich z rôznych dôvodov prevziať odmietla. Žalobkyňa mala možnosť odniesť svoje hnuiteľné veci z bytu už od roku 2005, následne bola na vypratanie Bytu vyzvaná Ing. J. a súdnym exekútorom, keďže jej to prikazovalo aj právoplatné rozhodnutie súdu (č. k. 36Er/6647/2010). Ing. J., resp. žalovaný ako jeho právny nástupca, napriek riadne nadobudnutému vlastníckemu právu k bytu nemohol pre prekážky kladené zo strany žalobkyne riadne užívať byt, alebo ho prenajímať. Exekúcia na vypratanie bytu bola zablokovaná práve z dôvodu žalobkyňou podaných nedôvodných žiadostí na odklad exekúcie. Vo veci nebolo sporné, že vlastnícke právo žalobkyne k Bytu zaniklo predajom bytu v dražbe, a že žalobkyňa napriek tomu zostala v Byte spolu s rodinou až do roku 2013, kedy sa nedobrovoľne vysťahovala. Žaloba žalobkyne o určenie jej vlastníckeho práva k Bytu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 49C/76/2014 bola rozsudkom zo dňa 21.10.2015 zamietnutá, a tento rozsudok bol potvrdený aj odvolacím súdom, rozsudkom zo dňa 19.09.2017 č. k. 8Co/52/2016 - 420. Tvrdenia žalobkyne, že W.. J. a spoločnosti Metalconstruct, s.r.o., a PB Kredit, s.r.o., neboli aktívne legitimovaní v exekučnom konaní č. EX/2141/2010, a preto exekútor nemôže v exekúcií pokračovať, neobstojí. Keďže žalobkyňa bez právneho dôvodu užívala Byt patriaci inému vlastníkovi, spôsobila tak žalovanému a jeho právnym predchodcom majetkovú škodu, ktorú si vyčíslili na približne 5.000,- eur za uhrádzanie platieb spojených s užívaním Bytu, v čase kedy Byt bez právneho dôvodu užívala žalobkyňa so svojou rodinou.. Aj keby bolo dôvodné tvrdenie žalobkyne, že v súčasnosti jej žalovaný odmieta vydať z Bytu hnuiteľné veci, ku ktorým preukázala svoje vlastníctvo, za týchto skutkových okolností má žalovaný nárok jednostranným právnym úkonom podľa § 151s OZ uplatniť si voči týmto veciam zádržné právo, aby zabezpečil voči žalobkyni svoju splatnú peňažnú pohľadávku. Využitie tohto práva žalovaný uplatnil aj ako svoju obranu v predmetnej veci.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil. Žalovaný ako úspešná strana sporu aj v odvolacom konaní má podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu tento nárok nepriznal.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha - dovolací návrh (§ 428 CSP).